

Vej, som vilde være den naturligeste, at man, naar de Folk, som have fælles Livsvilkaar og fælles Interesser, slutte sig sammen i en saadan Sygekasse og i øvrigt opfylde Betingelserne, skulde indrømme dem dette. Og naar det er givet, at i denne Sygekasse har Generalforsamlingen, det vil sige Interessenterne, den bestemmende Myndighed og ikke Arbejdsgiveren, Fabrikanten eller en anden til Dels udenforstaaende Person, skulle de kunne faa Anerkendelse, dersom for øvrigt Betingelserne ere til Stede. Jeg frygter meget for, at hvis den Bestemmelse, som Udvalget vil indføre, bliver staaende, vil der i Betragtning af, at det er et Gode at kunne faa Anerkendelse og derved Understøttelse i de 3 Maaneder, som skulle hengaa mellem Vedtagelsen af Loven og Lovens Ikrafttræden, altsaa 3 Maaneder efter dens Bekendtgørelse i Lovtidenden, blive et Kapløb for at organisere Sygekasser ved alle enkelte Forretninger, som overhovedet have et saa stort Antal Arbejdere, at der kan blive Tale om at danne en Sygekasse — det er jo 50. Man griber ind i den naturlige Ordning af Forholdet, og man har ikke set nogen Begrundelse deraf.

Siden jeg har Ordet, maa jeg maasse rette en Forespørgsel til den ærede Ordfører, hvad egentlig Udvalget har tænkt sig med Hensyn til Sygekassernes Stilling i det første Aar lige over for Statstilskuddet af denne halve Million. Det synes at være Meningen, at der ikke kan ydes noget som helst til Sygekasserne, før der er gaaet et Aar efter Lovens Vedtagelse eller et Aar efter de 3 Maaneder efter dens Bekendtgørelse i Lovtidenden. Altsaa, i et helt Aar kunne Sygekasserne ikke faa dette Tilskud; i ethvert Tilfælde kan Staten først give sit Tilskud, naar der foreligger en Januar Maaned, hvor der er statistiske Opgivelser. Det er den Slags Ting, man kan gøre lige over for Kommuner med Hensyn til Alderdomsforsørgelse; thi Kommunerne have Udvej til at skaffe Midler til Veje; men mange Sygekasser ville, navnlig i Epidemitilfælde, være i yderste Nød og slet ikke kunne undvære et helt Aar at faa denne Understøttelse, som er tilfaldt dem ved Lov. Jeg synes, Udvalget skulde være betænkt paa ved 3dje Behandling at sætte en Bestemmelse ind, hvorved vedkommende Minister bemyndiges til en vis Grad til at give trængende Sygekasser Forskud paa det Tilskud, de kunne vente; thi Sygekasser kunne ikke godt gøre Saan andre Steder i Forventning om, at de om et Aar faa Tilskud af Statskassen.

Indenrigsministeren (Jørgensen):

Vi have nu i 4 Aar forhandlet om Sygekasserne, særlig i dette Ting, og, som den ærede Ordfører ogsaa i Dag antydede, maa det erkendes, at Ansuelserne ere forandrede eller i hvert Fald have lempet sig meget betydeligt under Behandlingen af denne Sag. Naar man vil sammenligne det oprindelig fremsatte Regeringsforslag med det Forslag, som nu har Udset til at blive vedtaget her, vil man vist erkende, at Ændringerne ere meget betydelige og tillige have principiel Betydning. Man har efterhaanden draaget de Bestemmelser snævrere, som hjemle Udgang til de anerkendte Sygekasser. Man har paa den anden Side givet Sygekasserne langt større Frihed, langt større Selvstændighed og langt mindre Forpligtelse til at staa i Forbindelse med hinanden, end det var foreslaaet i det oprindelige Lovforslag. Man har gjort dette sidste — som ogsaa den ærede Ordfører accentuerede — i Tillid til den Bevægelse, som er kommen op, og som er vokset, en Bevægelse for at danne frivillige Fællesskaber og lad den Vej at komme til det samme, som var tilfaldt i Regeringens Forslag § 6. Jeg kan meget godt erkende, som det er udtalt her i Dag af det ærede Medlem, hvis Standpunkt jeg ellers ikke kan tiltræde, at man har maattet lempe og bøje sig en Del for at komme til Resultat. Deraf følger, at, hvis det Forslag, som foreligger, bliver ophøjet til Lov, faar man gennem disse Kompromisforhandlinger og det Forslag, som er fremkommet ved Forhandlingen i flere Aar og fra mange Sider, ingenlunde saa klare og fuldestgørende Bestemmelser, som man vilde have faaet, hvis man havde vedtaget det oprindelige Lovforslag og i det hele taget fulgt Regeringen. Det maa tillige være en almindelig Besvarelse til det ærede Medlem. Enkelte Punkter kunde jeg dog have Grund til nærmere at komme ind paa. Jeg kan godt forstaa, at man kan sige: Den og den Bestemmelse er ikke heldig, det hele kunde være bedre. Jeg tror alligevel, at efter det System, man er kommet til, kan man ikke vente at faa bedre Bestemmelser end dem, som her foreligger til Behandling.

§ 4, som har den største Betydning i Lovforslaget, har ganske vist faaet et andet Udseende end tidligere. Oprindeligt var der 3 forskellige Betingelser for Anerkendelse, for at slutte sig sammen og faa Anerkendelse som Sygekassemedlemmer. Det Udtryk: „en Kreds af Personer“, som er noget svævende, er man kommet bort fra og er gaaet til faglig og stedlig Begrænsning; men jeg erkender ikke,